

"Розмели як гарячі пиріжки", – у Черкасах минув 3-й книжковий фестиваль

Цьогоріч організатори фесту провели близько сотні дискусій та творчих зустрічей, зокрема зустріч із Вахтангом Кіпіані.

«Вирішили забігти із подругою. Книжки – то моя хвороба, – каже працівниця IT-компанії, 30-річна Катерина Євтушенко – жінка у шкіряній куртці. Поправляє довге золотаве волосся. Приїхала на 3-й Черкаський книжковий фестиваль "Перехрестя культур", проведений у місцевій філармонії 11–13 жовтня. – Навмисно не брала готівки, щоб не спокушатися на емоційні покупки. А тут термінали поставили! Ціни дещо навіть нижчі за минулорічний Shebookfest».

Цьогоріч організатори фесту провели близько сотні дискусій та творчих зустрічей. З усієї країни приїхали представники 53 видавництва. Почесними та відомими гостями стали Сергій Жадан, Вахтанг Кіпіані, Антін Мухарський, Дара Корній, Ірена Карпа, Макс Кідрук, Леся Мудрак, брати Капранови, Галина Вдовиченко, Сашко Дерманський, Остап Дроздов, Маркіян Прохасько. Вхід на події вільний.

«Придбала нових книжечок для донечок. Часто купуємо в АТБ. Тут знайшли за вигіднішою ціною, – понижує голос психолог Віра Черниченко, струнка жінка з довгими ногами і довгим чорним волоссям. Завітала на форум із донькою, 3-річною Євою, та чоловіком – 38-річним Сергієм Корнієнком. Донька перестрибує через пуфи для відпочинку. – Часто купую в інтернет-магазинах. Більшість – дитячі книжки. Собі поки нічого. Читаю те, що вже є, зокрема фахову літературу». Жінка жартує, що приведе ще й бабусю, щоб купила для внучки ще нових книжок.

«Хотіла придбати останній роман Василя Шкляра, але його вже розібрали. Маючи 4-х дітей, відстала від новинок сучасної літератури», – розповідає Валентина Тищенко, 38-річна багатодітна мама, гуцикаючи у кенгурушці 1-річного Дмитра. Той щось гинькає і хоче вирватися. Просить у письменниці, 55-річної Валентини Коваленко, підписати книжку.

«Дайте, будь ласка, ручку для автографа, – розгортає власну книжку "Втеча" Коваленко. – Це збірка прози, написана для старшокласників і ще "старшіших". Уже й читачі перші знайшлися! Кожен твір починається новим кольором», – гортає, а потім підписує книжку.

«Ви були моєю улюбленою викладачкою», – обіймає Валентина іншу Валентину. Ховає підписану книжку до пакета.

«Книжок накупили на всю родину. Тепер потрібно знайти час для читання. У нас родина читачів. Дітям любов до книжки прищеплюємо змалечку. Ціни тут високі. Купуємо в інтернеті у видавництв, коли є акції та знижки. Накупила планувальників для всіх і трохи дитячих книжок. На цей фестиваль, більше відомий своєю атмосферою і тусовкою, приходжу побачити своїх. Усі 3 дні сюди приїжджаю», – додає Валентина Тищенко.

Рудоволоса жінка середнього зросту у світло-сірому картатому костюмі стоїть біля колони, слухаючи братів Капранових.

«Викладаю літературу в університеті. Можу розповідати про неї годинами, – каже одна з організаторок фестивалю, 34-річна Юлія Блажівська. – Чимало з тих, для кого українська література – це лише Шевченко і Франко, навернула на читання сучасної книжки. Самій подобається "Видавництво Старого Лева". Дуже якісні книжки. Обов'язково потраплю на презентацію книжки "Доця" Тамари Горіха Зерна. Люблю Дару Корній. Модерую її захід. Одна з найреволюційніших в моєму житті книжок – "Велика магія" Елізабет Гілберт. Коли їхала вперше на фестиваль рік тому з Дніпра, украли візочок моєї дитини. Довелося відмінити поїздку. На цей раз модеруватиму етно-вечірку. У Дніпрі подібні заходи значно масштабніші, підтримані владою. Черкаський фестиваль скромніший, але тут більше зв'язків між людьми, душевніше. Дуже насичена програма порівняно з попередніми роками. Деяких гостей довелося умовляти приїхати, хтось зробив перерви у міжнародних поїздках».

Між стелажми «Клубу Сімейного Дозвілля» та «А-ба-ба-га-ла-ма-га» – стіл із книжками. Проводять автограф-сесію дwoj сестер-письменниць – 65-річна Наталія Лапіна та 63-річна Світлана Горбань. Поки одна біжить за кавою і бутербродами, інша спілкується з читачами. Агітує купити одну з книжок. Кожна коштує 70 грн.

«Маю п'ятеро внуків і 5 соток землі біля будинку в Черкасах. Тому літо для мене – це вихідний. Над творами працюю, записую думки ручкою на папері. Часу, мабуть, на такий спосіб іде більше, але плюс у тому, що маю додаткову можливість перечитувати власні тексти, – розповідає Горбань. Жінка з довгим каштановим волоссям і карими очима артистично жестикулює руками. – Працюю над своїми творами досить довго. Ходжу, виношуючи ідею. Коли приходить час виливати твір на папері, тоді можу не їсти і не спати. Буває, зіскакую вночі з ліжка і біжу щось записувати. Тоді взагалі нічого не читаю. Читаю не так

багато, як хотілося б. Іноді доводиться обирати між книжкою й онуками. Обираю їх. З віком усвідомлюєш кінечність часу. Чоловікам легше. На жіничих плечах дуже багато турбот. Але, можливо, саме це і стимулює. Маю одну книжку, написану на колінах, поки внучка була на занятті в музичній школі».

Стою біля розкладки з книжкою Антіна Мухарського «Кістяк із Чорнобиля». На столі – збірки пісень, магніти, браслети. Книжка коштує 250 гривень, магніти і браслети по 50. Антін, задоволений спілкуванням із гостями, що підходять до столика, роздає автографи, фотографується.

«Хочу фото із красивим мужчиною із татуюваннями, – хапає під руку Антіна червонокоса молода жінка з блакитними очима. Усміхається в об'єктив айфона подружки. – Ви такий серйозний. Ну, усміхніться».

«Поряд із такою дівчиною намагаюся тримати себе в руках, – ледь видавлює із себе посмішку Антін. – Беріть браслет. Дарую», – простагає письменник чорного силіконового браслета сивовусому дідусеві.

«А то хто? – напівпошепки киває на мене нафарбована яскраво-червоною помадою помічниця Мухарського. – Може, вам книжку якусь продати?»

«Я просто поряд потусуюся. Репортаж роблю, – відповідаю. – Фотографую Антіна з шанувальниками».

«Жіночко, вимкніть спалах, бо сліпить очі», – насуплюється Антін.

Прошу вибачення. Відхожу вбік.

«Був на Львівських форумах. Там можна іти-іти-іти. Шукати потрібні локації. А у Черкасах зайшов, і усе дуже близько, – розповідає Євген Клопотенко – 32-річний шеф-кухар. Стоїть у бірюзовому светрі посеред сцени. У залі філармонії проходить презентація його книжки "Зваблення їжею. 70 рецептів, які захочеться готувати". На столиках – гарбузи, перець, зелень, печериці. – Ми сприймаємо їжу не язиком і ротом, а носом. Закрийте носа і спробуйте апельсин. Гірко, трішки терпкувато. А тепер відтуліть носи! Відчуваєте різницю?»

Помічники Євгена роздають близько 250 глядачам по кусничку апельсинової цедри, і ті смакують, затуляючи і відтуляючи носа.

Під час автограф-сесії Євген корчить гримаси. Робить селфі з прихильниками.

«Страва, яка ніколи не набридає, – італійська вермішель. Додаю до неї різноманітні інгредієнти. А от читаю мало, на жаль. Крім про їжу, ще книжки з психології. Допмагають у роботі. Колись був ведучим програми "Енеїда". Відомі люди подарували мені 60 книжок сучасних українських письменників. Розгортаю увечері – одразу засинаю. Бо приходжу о 2:00, а прокидаюсь о 6:00», – розповідає кухар.

«У нашому садочку Умка-Kids уже рік діти харчуються за вашим меню, – говорить директорка закладу, 33-річна Юлія Ласкава. Красиво зачесана жінка подає книжку для підпису. Залишає контакти на прохання Клопотенка. – Дякуємо. Дітям дуже подобається».

Людмила із сином Матвієм прийшли на майстер-класи.

«Хотіла роздивитися, що за фестиваль такий. Витрачати нічого не плануємо, – говорить 38-річна Людмила. Працює юристом. – Зводжу його на кілька майстер-класів».

За кілька годин усміхнені мама й син одягають куртки, збираються додому. 8-річний Матвій тримає в руках розписаний керамічний медальйон на шнурочку та візерунок, вишитий на тканині.

«Прийшли з донькою саме на Макса Кідрука, – шукає місце в переповненій людьми залі 36-річна Інна Молчанова у сірому кашеміровому жакеті. Організатори зносять додаткові стільці – місць значно не вистачає. – 16-річна Дарина – його палка прихильниця. Усі романи перечитала».

Дивлюся на товстий оранжевий томик «Пиши, скорочуй». Коштує 250 гривень.

«Беріть! У нас із 50-ти лише 7 лишилося, – говорить Ірина Омельченко – коротко стрижена 34-річна продавчиня. – І це лише другий день. Розмели, як гарячі пиріжки».

Адаптовано з: Соколан Н. "Розмели як гарячі пиріжки" - у Черкасах минув 3-й книжковий фестиваль // Gazeta.ua. – 14 жовтня 2019 р. – Режим доступу до ресурсу:

https://gazeta.ua/articles/regions/_rozmeli-yak-garyachi-pirizhki--u-cerkasah-minuv-3j-knizhkovij-festival/932863

